

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 105/2016
23.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.М., због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Л.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 468/14 од 05.06.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж 299/15 од 19.11.2015. године, у седници већа одржаној 23.02.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 468/14 од 05.06.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж 299/15 од 19.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 468/14 од 05.06.2015. године, окр. Д.М. оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у периоду од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да на име паушала плати износ од 2.000,00 динара у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде. Истом пресудом делимично је усвојен имовинскоправни захтев оштећеног до износа од 1.148.680,43 динара који је окривљени дужан да плати у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је за разлику до траженог износа од 1.167.610,00 динара оштећени са имовинскоправним захтевом упућен на парницу.

Одлучујући о жалбама браниоца окривљеног и пуномоћника оштећеног, Виши суд у Панчеву је пресудом Кж 299/15 од 19.11.2015. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених првостепених пресуда бранилац окривљеног Д.М., адв. Л.Г., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона - члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од кривице или обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивње.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.М., је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама повређен закон у питању да ли је дело за које се оптужени гони кривично дело – члан 439. тачка 1. ЗКП. Према захтеву, у радњама окривљеног нема кривичног дела јер ни првостепени ни другостепени суд нису нашли да је окривљени повредио било који пропис у погледу управљања и располагања имовином и да чињенични опис радњи окривљеног не може да се подведе под кршење било ког материјално правног прописа, због чега дело, које је окривљеном стављено на терет не садржи сва обележја која су одређена законом.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Изреком првостепене пресуде окр. Д.М. оглашен је кривим што је у току октобра 2012. године, као одговорно лице и власник и директор ДОО „Б. К.“ ... у намери прибављања противправне имовинске користи за своје привредно друштво, грубо повредио овлашћење у погледу управљања, располагања и коришћења имовином, тако што је од ошт. М.М. преузео 39.580 килограма кукуруза рода 2012. године, вредности 1.148.680,43 динара, ради продаје на продуктној безри у Новом Саду, а продају није реализовао нити кукуруз вратио оштећеном, већ је кукуруз компензовао са ПП „Е.“ за вештачко ђубриво, а оштећеног није обештетио.

Кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ чини одговорно лице у предузећу или другом субјекту привредног пословања које има својство правног лица или предузетник који у намери прибављања противправне имовинске користи за правно лице у коме је запослен, за друго правно лице или други субјект привредног пословања које има

својство правног лица или за предузетника на други начин грубо повреди овлашћења у погледу управљања, располагања и коришћења имовином.

Окривљени је, дакле, оглашен кривим да је радњама које су детаљно описане и у изреци оптужног акта и у изреци првостепене пресуде, на други начин грубо повредио овлашћења у погледу управљања, располагања и коришћења имовином, а у намери прибављања противправне имовинске користи за своје привредно друштво.

Према томе, у описаним радњама окривљеног стичу се сва битна обележја кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ, па се неосновано захтевом за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

На исту повреду закона бранилац окривљеног указивао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни 3 у последњем ставу и на страни 4 у првом ставу дао јасне разлоге које Врховни касациони суд прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.